

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

SPRENDIMAS

DĖL X. X. IR ADB „COMPENSA VIENNA INSURANCE GROUP“ GINČO NAGRINĖJIMO

2025-12-22 Nr. 429-314
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ADB „Compensa Vienna Insurance Group“ (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2025 m. rugpjūčio 19 d. draudikui buvo pateiktas pranešimas apie 2025 m. rugpjūčio 14 d. įvykį: plaunant pareiškėjo automobilį „Audi Q5“ (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – automobilis) UAB „Viada LT“ (toliau – draudėja, bendrovė) automatinėje automobilių plovykloje, buvo apgadintos automobilio dešinės pusės galinės duralės (toliau – įvykis).

Draudėja su draudiku yra sudariusi Bendrosios civilinės atsakomybės draudimo sutartį (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – draudimo sutartis), pagal kurią Bendrosios civilinės atsakomybės draudimo taisyklių¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu draudikas yra apdraudęs bendrovės turtinius interesus, susijusius su bendrovės civiline atsakomybe dėl tretiesiems asmenims padarytos žalos. Gavęs pranešimą apie įvykį, draudikas pradėjo žalos administravimą.

2025 m. rugpjūčio 20 d. draudikas pareiškėją informavo, kad įvykis laikomas nedraudžiamuoju. Draudikas paaiškino, kad iš administruojant žalą surinktų duomenų nustatyta, kad ant automobilio nėra sugadinimų, būdingų atsirandantiems plovykloje, o pareiškėjo nurodyti automobilio subraižymai neatitinka plovyklos įrangos judėjimo krypties. Draudikas nurodė, kad, peržiūrėjus automobilio plovimo vaizdo įrašą, nustatyta, jog plaunant automobilį jokių plovyklos mechanizmų ir įrangos gedimų nebuvo, plovykla veikė tinkamai. Draudikas pažymėjo, kad nėra pagrindo spręsti, jog automobilio apgaditimai atsirado dėl netinkamai veikiančios plovyklos įrangos ar netinkamai suteiktos paslaugos. Draudikas paaiškino, kad surinkti duomenys pagrindžia, kad pareiškėjo automobilio apgaditimai nėra priežastiniu ryšiu susiję su draudėjos veiksmais, draudėjos veiksmų neteisėtumas ir kitos civilinės atsakomybės sąlygos nenustatytos ir neįrodytos, todėl draudimo išmoka pareiškėjui nebus mokama.

Pareiškėjas pateikė draudikui pretenziją, nurodydamas, kad su priimtu sprendimu nesutinka, nes draudikas sprendimą priėmė neatlikęs transporto priemonės apžiūros ir neskyręs nepriklausomos ekspertizės automobilio sugadinimams įvertinti. Pareiškėjas teigė, kad sprendimas nepagrįstas, nes draudikas nepateikė plovyklos įrangos techninės specifikacijos, kurioje būtų nurodytos plovyklos šepėčių judėjimo kryptys ir veikimo principas, taip pat nepateikė duomenų, kad plovykla yra tinkamai prižiūrima ir įvykio metu buvo techniškai tvarkinga. Pareiškėjas kėlė reikalavimą draudikui atlikti nepriklausomą automobilio sugadinimų ekspertizę, pateikti motyvuotą išvadą ir atlyginti pareiškėjo dėl įvykio patirtą žalą.

Gavęs pareiškėjo pretenziją, draudikas atliko automobilio apžiūrą, sugadinimus užfiksavo nuotraukose ir kreipėsi į UAB „Smart claims“ dėl ekspertizės atlikimo. 2025 m. rugsėjo 15 d. UAB „Smart claims“ Nuostolių priežasties transporto priemonei įvertinimo (toliau – Ekspertinė išvada) išvados nurodė: „Remiantis pateikta vaizdo medžiaga iš plovyklos patalpos ir apžiūros informacija, daromos išvados, kad automobilio dešinės pusės galinių durų pažeidimai nebuvo / negalėjo būti padaryti plovimo proceso metu. Fiksuotų pažeidimų pobūdis neatitinka plovyklose naudojamų šluosčių judėjimo kryptių bei veikimo principo. Plovimo proceso metu tokio pobūdžio ir tokios apimties pažeidimai negali būti padaryti.“

2025 m. rugsėjo 23 d. draudikas atsakė į pareiškėjo pretenziją, pateikė pareiškėjui

¹ Galioja nuo 2018 m. rugsėjo mėn. 17 d.

Ekspertinę išvadą ir duomenis apie tinkamą plovyklos techninę priežiūrą bei nurodė, kad, remiantis Ekspertine išvada, pareiškėjo automobilio sugadinimai negalėjo atsirasti plaunant automobilį, todėl draudikas neturi pagrindo mokėti pareiškėjui draudimo išmoką.

Pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti vartojimo ginčą, jame nurodė, kad Ekspertinė išvada nepagrįsta ir draudikas Ekspertinę išvadą netinkamai interpretuoja. Pareiškėjas nurodė, kad, jo manymu, negalima vienareikšmiškai sutikti su eksperto teiginiais, jog automobilio sugadinimai negalėjo atsirasti jo plovimo metu, todėl pareiškėjas prašė įpareigoti draudiką išmokėti pareiškėjo patirtą žalą atlyginančią draudimo išmoką.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas. Draudikas nurodė, kad nagrinėjamu atveju nebuvo nustatytų civilinei atsakomybei kilti būtinų sąlygų – bendrovės neteisėtų veiksmų ir priežastinio ryšio tarp jų bei padarytos žalos (automobilio sugadinimų), todėl bendrovei nekilo civilinė atsakomybė, o draudikui nekilo pareiga mokėti pareiškėjo patirtą žalą atlyginančios draudimo išmokos.

Draudikas paaiškino, kad bendrovė informavo jokių plovyklos sutrikimų nefiksavusi, kitų klientų nusiskundimų dėl plovyklos darbo pareiškėjo nurodytą įvykio dieną negavusi. Pasak draudiko, surinkti duomenys patvirtina, kad plovykla buvo tinkamai techniškai prižiūrima. Aplinkybę, kad plovykla veikė tinkamai, draudiko teigimu, patvirtino ir plovimo vaizdo įrašas. Draudikas nurodė, kad surinktų duomenų užteko tam, kad būtų galima konstatuoti, jog automobilio sugadinimai negalėjo atsirasti pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis, tačiau, pareiškėjui nesutikus su draudiko sprendimu, draudiko nustatytas aplinkybes patvirtino ir atlikta nepriklausoma įvykio ekspertizė.

Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas pabrėžė, kad jis neturi pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo dėl įvykio išmokėti draudimo išmoką.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus duomenis, darytina išvada, kad ginčas tarp šalių kilo dėl draudiko sprendimo įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir atsisakymo mokėti pareiškėjui draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo patirtą žalą.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar pagal draudėjos civilinės atsakomybės draudimo sutartį draudikas pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Taisyklių 3.1.1 papunktyje nustatyta, kad veiklos civilinės atsakomybės draudimo atveju draudimo objektas yra įstatymų nustatyta tvarka apdraustajam kylanti civilinė teisinė atsakomybė, kilusi apdraustajam vykdant apdraustą draudimo liudijime nurodytą veiklą ar (ir) apdraustajam eksploatuojant teisėtai priklausančius ir (ar) jo teisėtu pagrindu valdomus statinius, patalpas, teritorijas, reklaminius standus, iškabas, įrengimus ar kitą draudimo liudijime nurodytu adresu esantį turtą. Taisyklių 3.5 papunktyje nustatyta, kad draudžiamasis įvykis – tai draudimo apsaugos laikotarpiu ir teritorijoje pateiktas trečiojo asmens reikalavimas atlyginti žalą, kai nustatomos visos šios sąlygos: i) žala trečiajam asmeniui ir veiksmas, kuris yra tiesioginė šios žalos priežastis, turi būti įvykę draudimo apsaugos laikotarpiu (Taisyklių 3.5.1 papunktis); ii) reikalavimas atlyginti apdraustojo padarytą žalą dėl draudžiamojo įvykio yra pareikštas rašytine (pretenzijos / ieškinio) forma draudimo sutarties laikotarpiu arba išplėstiniu

reikalavimo pateikimo laikotarpiu, jei dėl jo susitarta pagal papildomas draudimo sąlygas, o draudikas apie įvykį yra informuotas Taisyklėse nustatytais terminais (Taisyklių 3.5.2 papunktis); iii) reikalavimas pareikštas dėl žalos, atsiradusios dėl draudimo liudijime nurodytos apdraustos apdraustojo veiklos ar apdraustojo produkto staiga ir netikėtai sukkelto įvykio (Taisyklių 3.5.3 papunktis); iv) apdraustajam pagal įstatymus kyla civilinė atsakomybė dėl trečiajam asmeniui padarytos žalos (Taisyklių 3.5.4 papunktis); v) apdraustasis nežinojo ir (ar) negalėjo žinoti apie draudžiamąjį įvykį ir (ar) trečiojo asmens nuostolius iki draudimo sutarties sudarymo (Taisyklių 3.5.5 papunktis).

Bendrąsias civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas ir pagrindus nustato CK. Vadovaujantis CK 6.246 straipsnio 1 dalimi, civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas veikimas), arba pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai. Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus, žalą, priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos bei kaltę (CK 6.246–6.249 straipsniai). CK 6.249 straipsnio 1 dalyje žala apibrėžta kaip asmens turto netekimas arba sužalojimas, turėtos išlaidos (tiesioginiai nuostoliai), taip pat negautos pajamos, kurias asmuo būtų gavęs, jeigu nebūtų buvusių neteisėtų veiksmų. Piniginė žalos išraiška yra nuostoliai. Kaip minėta pirmiau, draudikas moka draudimo išmokas tais atvejais, kai draudėjui kyla civilinė atsakomybė, taigi, sprendžiant dėl pareiškėjo reikalavimų pagrįstumo, būtina įvertinti, ar nagrinėjamu atveju galima konstatuoti esant visas draudėjos (plovyklos operatorės) civilinės atsakomybės sąlygas.

Draudikas Lietuvos bankui pateikė pareiškėjo automobilio nuotraukas, kuriose matosi įbrėžimai ant dešinės pusės galinių durelių. Papildomai užfiksuoti pažeidimai (įbrėžimai) ant dešinės pusės priekinių durelių. Pareiškėjas teigia, kad šie apgadینimai atsirado plaunant automobilį automatinėje plovykloje. Draudikas neginčija fakto, kad automobilis yra apgadintas, tačiau nesutinka su pareiškėjo teiginiais, jog apgadینimai atsirado plovykloje, ir laikosi pozicijos, kad draudėjai civilinė atsakomybė dėl šių apgadینimų nekyla, nes tarp draudėjos veiklos (pareiškėjo automobilio plovimo automatinėje plovykloje) ir pareiškėjo patirtos žalos nėra priežastinio ryšio.

Savo poziciją draudikas grindė administruojant žalą surinktais duomenimis ir Ekspertine išvada, taip pat praktine patirtimi administruojant žalas, susijusias su automatinėse plovyklose padarytais automobilių sugadinimais. Draudikas pateikė vaizdo įrašą, kuriame užfiksuota visa pareiškėjo automobilio plovimo procedūra, ir paaiškino, kad plovimo metu plovimo įrenginiai veikė įprastai, jokių gedimų nebuvo užfiksuota. Kartu pateikė UAB „Ofnis“ Autoplovyklos techninio aptarnavimo, remonto darbų ir detalių sąmatą-aktą Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuriame nurodyta, kad 2025 m. rugpjūčio 6 d., t. y. prieš 8 dienas iki įvykio, buvo atlikta plovyklos techninė patikra – pakeisti šepečiai ir stogo šepečio bėgelio ratukų komplektas.

Lietuvos bankas, vertindamas ginčo šalių pateiktus įrodymus, peržiūrėjo pateiktą plovimo vaizdo įrašą, kuriame užfiksuotas visas automobilio plovimo procesas, ir nenustatė įrašė vizualiai matomų plovimo įrenginių sutrikimų (neiįprasto įrenginių veikimo ar pan.), vaizdo įrašė pareiškėjo nurodytų ir draudiko užfiksuotų automobilio sugadinimų nesimato.

Draudikas savo poziciją taip pat grindė Ekspertine išvada, kurioje vertinta, ar nustatyti automobilio sugadinimai galėjo atsirasti pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis (automobilių plovykloje). Ekspertinėje išvadoje nurodyta, kad ant automobilio dešinės pusės galinių durelių yra matomi vientisi, daugybiniai, persidengiantys, išlenktų formų, horizontalios krypties įbrėžimai, susidarę ribotame plote viršutinėje durelių dalyje. Ekspertinėje išvadoje papildomai pažymėta, kad ant automobilio dešinės pusės priekinių durelių yra matomi vientisi, daugybiniai, pavieniai, išlenktų formų, skirtingų krypčių (horizontalūs, vertikalūs ir įstriži) įbrėžimai, išsidėstę per visą paviršiaus plotą skirtingose vietose, jie yra eksploatacinio pobūdžio, susidarę dėl ilgalaikio poveikio.

Ekspertinėje išvadoje teigiama, kad vykstant plovimo procesui, be plovimo priemonių, tiesioginį kontaktą su plaunamo automobilio kėbulo detalėmis turi tik minkštos plovimo šluostės, jų judėjimo kryptis yra nuo automobilio priekinės dalies link galinės, t. y. išilgai automobilio judėjimo krypties. Šluostės nuolatosis automatiškai lubrikuojamos – apipilamos vandeniu ir šampūnu, o veikiant rotacinei jėgai išvalomos nuo nešvarumų. Ekspertinėje išvadoje pažymėta, kad šonuose esantys šepečiai sukasi vertikalių automobilio paviršių atžvilgiu ir juda nuo automobilio priekinės dalies link galinės, tad techniniu požiūriu negali padaryti vientisų, vingiuotų, vertikalių, persidengiančių bei ribotame plote išsidėsčiusių lokalių pažeidimų (šluostės

kontaktuoja per visą paviršiaus plotą nekeisdamos aukščio).

Ekspertinėje išvadoje konstatuota, kad „remiantis pateikta vaizdo medžiaga iš plovyklos patalpos ir apžiūros informacija, daromos išvados, kad automobilio dešinės pusės galinių durų pažeidimai nebuvo / negalėjo būti padaryti plovimo proceso metu. Fiksuotų pažeidimų pobūdis neatitinka plovyklose naudojamų šluosčių judėjimo kryptių bei veikimo principo. Plovimo proceso metu tokio pobūdžio ir tokios apimties pažeidimai negali būti padaryti.“

Pareiškėjas, ginčydamas draudiko sprendimą, laikėsi pozicijos, kad Ekspertinė išvada nepagrįsta ir draudikas Ekspertinę išvadą netinkamai interpretuoja. Pareiškėjas nurodė, kad, jo manymu, negalima vienareikšmiškai sutikti su eksperto teiginiais, jog automobilio sugadinimai negalėjo atsirasti plovimo metu.

Iš bylos duomenų matyti, kad draudikas, reaguodamas į pareiškėjo teiginius ir siekdamas objektyvaus ir visapusiško įvykio aplinkybių tyrimo, darydamas kreipėsi į Ekspertinę išvadą parengusį ekspertą dėl papildomų paaiškinimų. 2025 m. spalio 14 d. ekspertas pateikė draudikui papildomus paaiškinimus, nurodydamas, kad pareiškėjas nepagrįstai ginčija eksperto išvadas dėl „fiksuotų lokaliai susidariusių horizontalios krypties įbrėžimų, tačiau neatsižvelgia į kitus ant tos pačios dalies matomus skirtingų kryptių pažeidimus. Kas nurodo, jog dalis jau buvo pažeista dar prieš atvykstant į plovyklą.“

Atsakydamas į draudiko kreipimąsi, ekspertas taip pat nurodė: „Kraštuose esantys šepetiai kontaktuoja per visą plaunamo paviršiaus šoną nuo priekinės dalies link galinės ir atgal. Plovimo šluostėse esant pašaliniam objektui, pažeidimai būtų trumpi, pasikartojantys ir išsidėstę ant visų dešinėje pusėje esančių kėbulo dalių. Nagrinėto atvejo metu fiksuoti pažeidimai ant vieno šoninių durelių atitiko tik šepetį judėjimo kryptis, tačiau išsidėstymo bei pobūdžio atžvilgiu negalėjo būti padaryti. Fiksuoti vientisi, vingiuoti, keičiantys kryptį, skirtingų apimčių (pavieniai ir daugybiniai) įbrėžimai. Techniniu požiūriu besisukanti šluostė negali padaryti vientisų (šluostė neslenka paviršiaus atžvilgiu, o sukasi), vingiuotų (šluostė kontakto metu nekeičia aukščio), lokalių (šluostė kontaktuoja per visą paviršiaus plotą) bei daugybinių vienoje vietoje išsidėsčiusių (tokių aplinkybių metu pažeidimai pasikartotų ant viso plaunamo kėbulo paviršiaus, šluostėse būtų daugybiniai pašaliniai objektai) įbrėžimų.“

Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikti duomenys pagrindžia, kad draudikas dėjo reikiamas pastangas tinkamai ištirti įvykį. Iš byloje esančių duomenų matyti, kad draudikas Ekspertine išvada ir eksperto papildomais paaiškinimais paneigė pareiškėjo teiginius, kad automobilis buvo sugadintas plovimo metu, nes plovykloje besisukanti šluostė ir jos veikimo mechanizmas negali padaryti tokio pobūdžio sugadinimų, kurie yra ant pareiškėjo automobilio dešinės pusės galinių durelių. Kaip nurodė ekspertas, labiausiai tikėtina, kad automobilis jau buvo pažeistas prieš atvykstant į plovyklą.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatuojama, kad konkretūs faktiniai duomenys, gauti ekspertinio tyrimo metu, gali būti atmesti kaip įrodymai, jei manoma, kad jie nepagrįsti, nepatikimi ar turi kitokių trūkumų. Kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštarauja, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų. Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu šios išvados duomenys yra nuoseklūs ir išsamūs, taip pat jei eksperto išvada neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių. Eksperto išvada laikoma pagrįsta, jeigu, įvertinus ginčo šalių pateiktų įrodymų visumą, eksperto išvados duomenys leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą².

Lietuvos bankui nėra pateikta jokių Ekspertinėje išvadoje nurodytoms aplinkybėms prieštaraujančių objektyvių duomenų ir juos pagrindžiančių įrodymų, išvados duomenys yra išsamūs, nuoseklūs, nekelia pagrįstų abejonių, dėl šios priežasties Lietuvos bankas neturi pagrindo nesivadovauti eksperto pateiktomis išvadomis. Kasacinio teismo jurisprudencijoje ne kartą pažymėta, kad įrodinėjimas civiliniame procese turi savo specifiką: išvadą apie faktų buvimą daryti tada, kai byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti esant labiau tikėtina

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015.

atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvo³.

Lietuvos banko vertinimu, draudiko pateikti išsamūs paaiškinimai, Ekspertinė išvada, automobilio plovimo vaizdo įrašas, plovyklos techninę būklę patvirtinantys dokumentai ir kiti byloje esantys duomenys šiuo konkrečiu atveju yra pakankami įrodymai, kurie pagrindžia labiau tikėtiną išvadą, kad automobilis nebuvo apgadintas draudėjos plovykloje pareiškėjo nurodytomis aplinkybėmis.

Kaip minėta, Taisyklių pagrindu draudikas įsipareigojo atlyginti tretiesiems asmenims tokius nuostolius, dėl kurių draudėjui kyla civilinė atsakomybė, t. y. pagal civilinę atsakomybę reglamentuojančias teisės aktų nuostatas draudėjas privalo atsakyti už padarytą žalą. Iš pateiktų duomenų nenustačius, kad pareiškėjo žala (automobilio sugadinimai) atsirado plovykloje dėl draudėjos neteisėtų veiksmų (netinkamai veikiant plovyklos įrenginiams ar kt.), nėra pagrindo konstatuoti būtinų draudėjos civilinės atsakomybės sąlygų buvimo, todėl pareiškėjo reikalavimas įpareigoti draudiką išmokėti draudimo išmoką yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasi tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Teisėkūros skyriaus vadovė,
pavaduojanti departamento direktorių

Kristina Sačilkienė

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008; 2009 m. kovo 16 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009 ir kt.